

DECIZIA nr. 797 din 3 decembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. I pct. 1 din Legea nr. 71/2015](#) pentru aprobarea [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice

EMITENT • **CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**

Publicat în [MONITORUL OFICIAL nr. 148 din 25 februarie 2020](#)

Data intrării în vigoare 25-02-2020

Valer Dorneanu	- președinte
Cristian Deliorga	- judecător
Daniel Marius Morar	- judecător
Mona-Maria Pivniceru	- judecător
Gheorghe Stan	- judecător
Livia Doina Stanciu	- judecător
Elena-Simina Tănăsescu	- judecător
Varga Attila	- judecător
Irina Loredana Gulie	- magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. I pct. 1 din Legea nr. 71/2015](#) pentru aprobarea [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, excepție ridicată de Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene din București în Dosarul nr. 26.773/3/2016 al Tribunalului București - Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.226D/2018.
2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.
3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând în acest sens [Decizia Curții Constituționale nr. 841 din 13 decembrie 2018](#).

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 2 mai 2018, pronunțată în Dosarul nr. 26.773/3/2016, Tribunalul București - Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor [art. I pct. 1 din Legea nr. 71/2015](#) pentru aprobarea [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice. Excepția a fost invocată de Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene din București într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii privind acordarea unor drepturi salariale.
5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textul criticat nu îndeplinește condițiile de calitate a redactării legii impuse de [art. 8 alin. \(4\)](#) și [art. 36 alin. \(1\) din Legea nr. 24/2000](#) privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, nefiind clar, precis și previzibil. În acest sens arată că Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, Comisia pentru muncă și protecție socială a Camerei Deputaților, Ministerul Justiției și Ministerul Finanțelor Publice au dat interpretări diferite dispozițiilor [art. I pct. 1 din Legea nr. 71/2015](#). De asemenea, se arată că modalitatea de formulare a textului de lege criticat a condus la nerespectarea prevederilor [art. 6 alin. \(1\) din Legea nr. 24/2000](#), prin care se arată că proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă.
6. Autorul excepției de neconstituționalitate mai arată că textul de lege criticat este contrar și prevederilor [art. 138 alin. \(5\) din Constituție](#), întrucât legiuitorul nu a calculat impactul bugetului de stat sau al bugetelor locale, nefiind specificate elementele referitoare la angajarea cheltuielilor din bugetele prevăzute la [art. 1 alin. \(2\) din Legea finanțelor publice nr. 500/2002](#), care se face numai în limita creditelor bugetare aprobate. În sprijinul acestor din urmă susțineri se invocă deciziile Curții Constituționale [nr. 1.358 din 21 octombrie 2010](#) și [nr. 1.360 din 21 octombrie 2010](#), prin care s-a statuat că inițiativa legislativă trebuie să conțină informații referitoare la efectele financiare asupra bugetului general consolidat, și anume la modificări ale cheltuielilor bugetare, precum și la calculele privind fundamentarea acestor modificări.

7. Tribunalul București - Secția a II-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.
8. Potrivit prevederilor [art. 30 alin. \(1\) din Legea nr. 47/1992](#), încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.
9. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile [Constituției](#), precum și [Legea nr. 47/1992, republicată](#), reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor [art. 146 lit. d\) din Constituție](#), precum și ale [art. 1 alin. \(2\)](#), ale [art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată](#), să soluționeze excepția de neconstituționalitate.
11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile [art. I pct. 1 din Legea nr. 71/2015](#) pentru aprobarea [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 6 aprilie 2015. Dispozițiile de lege criticate completează [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014. Dispozițiile de lege criticate au fost abrogate prin [art. 44 alin. \(1\) pct. 11 din Legea-cadru nr. 153/2017](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, însă, având în vedere [Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căreia „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, precum și faptul că aceste dispoziții de lege constituie temeiul acțiunii în care s-a invocat excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile [art. I pct. 1 din Legea nr. 71/2015](#) constituie obiect al analizei de constituționalitate. Textul de lege criticat are următoarea redactare: „La articolul 1, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (5¹), cu următorul cuprins: «(5¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul prevăzut la art. 5 din aceste instituții, care beneficiază de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, va fi salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.»”
12. Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că aceste dispoziții de lege sunt contrare următoarelor prevederi din [Constituție: art. 1 alin. \(5\)](#) referitor la obligativitatea respectării [Constituției](#), a supremației sale și a legilor și [art. 138 alin. \(5\)](#) potrivit căruia „Nicio cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare”.
13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile legale criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate într-o cauză în care excepția a fost invocată de același autor și cu aceeași motivare ca cea formulată și în prezenta cauză. Astfel, prin [Decizia nr. 841 din 13 decembrie 2018](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 3 aprilie 2019, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor [art. I pct. 1 din Legea nr. 71/2015](#). În raport cu invocarea dispozițiilor [art. 1 alin. \(5\) din Constituție](#), cu motivarea că existența unor opinii diferite ale unor diverse autorități referitoare la modul de aplicare și interpretare a legii ar conduce la lipsa de claritate și previzibilitate a prevederii legale criticate, Curtea a reținut, la paragraful 27 al deciziei amintite, că, prin [Decizia nr. 23 din 26 septembrie 2016](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 9 noiembrie 2016, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că „în interpretarea și aplicarea dispozițiilor [art. 1 alin. \(5¹\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 71/2015](#), cu modificările și completările ulterioare, sintagma «salarizat la același nivel» are în vedere personalul din cadrul aparatului de lucru al Parlamentului, personalul din cadrul Consiliului Concurenței, al Curții de Conturi, precum și din cadrul celorlalte autorități și instituții publice enumerate de [art. 2 alin. \(1\) lit. a\) din Legea-cadru nr. 284/2010](#) privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare; nivelul de salarizare ce va fi avut în vedere în interpretarea și aplicarea aceleiași norme este cel determinat prin

aplicarea prevederilor art. 1 alin. (1) și (2) din [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014](#), aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 71/2015](#), cu modificările și completările ulterioare, în cadrul aceleiași autorități sau instituții publice”.

14. Cele statuate în decizia menționată își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, dat fiind și faptul că încheierea de sesizare a Curții Constituționale cu prezenta excepție de neconstituționalitate este, de asemenea, ulterioară pronunțării și publicării deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție mai sus amintite, prin care au fost clarificate înseși aspectele referitoare la lipsa de claritate și previzibilitate a dispozițiilor supuse analizei în prezenta cauză.

15. De asemenea, în legătură cu invocarea prevederilor [art. 138 alin. \(5\) din Constituție](#), prin aceeași decizie, paragraful 28, Curtea a reținut că secțiunea a 4-a din expunerea de motive a [Legii nr. 71/2015](#) conține date referitoare la „Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (5 ani)”, fiind precizate modificările veniturilor și cheltuielilor bugetare, impactul financiar și redate calculele detaliate privind fundamentarea veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare. Prin urmare, Curtea a apreciat că exigențele textului constituțional invocat sunt îndeplinite. Eventuala insuficiență a fondurilor alocate sau inexactitatea calculelor efectuate nu reprezintă un aspect ce poate fi supus analizei instanței de contencios constituțional. În acest sens, Curtea Constituțională a reținut, în jurisprudența sa, că „stabilirea sursei de finanțare și insuficiența resurselor financiare din sursa astfel stabilită sunt două aspecte diferite: primul aspect este legat de imperativele [art. 138 alin. \(5\) din Constituție](#), iar al doilea nu are caracter constituțional, fiind o problemă exclusiv de oportunitate politică, ce privește, în esență, relațiile dintre Parlament și Guvern”. În acest sens sunt [Decizia nr. 47 din 15 septembrie 1993](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 28 septembrie 1993, și [Decizia nr. 1.093 din 15 octombrie 2008](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711 din 20 octombrie 2008.

16. Cele statuate în decizia menționată își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, în raport cu motivarea identică a excepțiilor de neconstituționalitate formulate.

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul [art. 146 lit. d\)](#) și al [art. 147 alin. \(4\) din Constituție](#), al [art. 1-3](#), al [art. 11 alin. \(1\) lit. A.d\)](#) și al [art. 29 din Legea nr. 47/1992](#), cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene din București în Dosarul nr. 26.773/3/2016 al Tribunalului București - Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile [art. I pct. 1 din Legea nr. 71/2015](#) pentru aprobarea [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate. Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București - Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 3 decembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,

Irina Loredana Gulie
